

ADVIES UITGEBRACHT
DOOR DE ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD
VOOR HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST
TIJDENS ZIJN ZITTING VAN 20 APRIL 2000

inzake

**het 'Document Unique de Programmation' van het
Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake Doelstelling 2**

'DOCUMENT UNIQUE DE PROGRAMMATION' VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST INZAKE DOELSTELLING 2.

Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 20 april 2000

Aanhangigmaking

De Raad ontving vanwege Minister E. Tomas een verzoek om advies inzake het Ontwerp van 'Document Unique de Programmation', dat werd voorgelegd in het kader van Doelstelling 2 van de Europese Structuurfondsen. Dit advies wordt gevraagd in toepassing van de dringende procedure.

Algemene overwegingen

De Raad is verbaasd dat men hem dringend raadpleegt in verband met het ontwerp van 'Docup' Doelstelling 2. Voor zover hem bekend werkt men sinds vele maanden aan de opmaak van dit 'Document Unique de Programmation'. In het najaar van 1999 heeft men trouwens een oproep tot projecten gedaan.

Het feit dat men een beroep doet op de sociale gesprekspartners op enkele dagen voordat men het 'Docup' aan de diensten van het Europese Commissie zal overmaken, druist in tegen de geest van partnership vermeld in artikel 8 van het Algemeen Reglement betreffende de Europese Structuurfondsen (zie hierna).

In zijn advies van 22 april 1999 had de Economische en Sociale Raad gevraagd « om zo snel mogelijk een overleg op gang te brengen voor het onderzoek van de evaluaties van de geprogrammeerde acties van de vorige periode (...) en van de inhoud van de op te maken en uit te voeren Programma's ». De Brusselse regering had zich tijdens de laatste vergadering van het Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité op 15 december 1999 hiertoe verbonden.

Sindsdien heeft men op geen enkele wijze de sociale gesprekspartners omtrent de opmaak of de bepaling van de inhoud van het Programma geraadpleegd. De Raad roept dus nogmaals uitdrukkelijk op tot overleg met de sociale gesprekspartners omtrent de verwezenlijking van de Europese Structuurfondsen.

1. Achtergrond van de verwezenlijking van Doelstelling 2 in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Over het geheel genomen gaat de Raad akkoord met de analyse, die men in het eerste deel van het 'Document Unique de Programmation' omtrent de gevolgen van de institutionele beperking van het Brussels Gewest heeft geformuleerd. De Raad vraagt evenwel dat de Minister de Europese overheid een zo correct en volledig mogelijke achtergrondstudie zou voorleggen : zo zou men bijvoorbeeld de verklaringen inzake de vermindering van de fysieke personenbelasting en van het gemiddeld inkomen per inwoner moeten verbeteren ; in verband met de beleidsvormen inzake beroepsopleidingen moet men de actie van de Vlaamse instellingen vermelden.

Het 'Document Unique de Programmation' geeft geen nadere bepaling omtrent het gebied waarop de tussenkomst van het Programma Doelstelling 2 betrekking heeft. Hierdoor wordt de argumentatie heel wat minder relevant. In de inleiding moet men de bepaling van de wijken, die in aanmerking komen, rechtvaardigen.

Op dezelfde wijze heeft de achtergrondstudie betrekking op het hele Brusselse Gewest en vestigt ze te weinig aandacht op de interne dualiteit van dit Gewest. Nergens is een analyse terug te vinden van de wijken, of op zijn minst van de gemeenten, waarop Doelstelling 2 specifiek betrekking heeft.

Een duidelijkere oriëntering van de achtergrondstudie, met name op basis van de sociaal-economische indicatoren, lijkt onontbeerlijk om de relevantie van de weerhouden projecten te kunnen inschatten en op termijn de resultaten en effecten van het Programma te kunnen evalueren.

2. Doelstellingen van het Programma

De Raad is van mening dat een meer coherente weergave van de doelstellingen van het Programma, van de krachtlijnen en van de uitvoeringsstrategieën de leesbaarheid van het 'Document Unique de Programmation' ten goede zou komen.

Bovendien zou men duidelijker moet stellen welke maatregelen in aanmerking komen voor krachtlijn 3 betreffende « het bestuderen en uittesten van nieuwe projecten inzake stadsregeneratie ».

In het document, dat men de Raad heeft voorgelegd, worden de verwachte resultaten van het Programma omstandig maar zonder het noodzakelijke cijfermateriaal omschreven. Als gevolg hiervan zal een evaluatie van de eigenlijke resultaten van het Programma ten opzichte van de verwachte resultaten weinig relevant zijn.

3. Krachtlijnen en tussenkomstmodaliteiten

De Raad neemt nota van de maatregelen, die voor het Programma Doelstelling 2 in aanmerking komen. Zonder verdere informatie over het globale budget en de verdeling van de middelen over de diverse uitgedrukte prioriteiten, kan hij zich moeilijk over de relevantie van het Programma uitspreken. Zo heeft hij bijvoorbeeld vragen bij de middelen, die men werkelijk voor de solidaire ontwikkeling van de plaatselijke economie heeft bestemd.

Niettemin dringt de Raad aan op de noodzakelijke coördinatie van de verschillende initiatieven, die voor het Programma Doelstelling 2 in aanmerking komen. De communicatie tussen de projectontwikkelaars moet het mogelijk maken om ervaringen uit te wisselen, een betere kijk op de effecten van het Programma te krijgen en de efficiëntie ervan te vergroten.

In verband met de microkredieten voor nieuwe ondernemers, dringt de Raad erop aan dat men aan dit initiatief doorgedreven acties vanwege erkende operators inzake beheersopleiding zou koppelen. Indien de kandidaat ondernemers bij het opstarten van hun economische activiteit immers over geen minimale beheersopleiding beschikken, zal deze maatregel niet efficiënt kunnen zijn.

De Raad vraagt eveneens dat men de sectoren van de horeca en kleinhandel niet langer van de steun voor het opstarten van zelfstandige activiteiten door werkzoekenden of sociale steuntrekkers zou uitsluiten : dergelijke buurtdiensten worden immers vaak voorgesteld als factoren, die de wijken een nieuwe dynamiek kunnen geven en werkgelegenheid kunnen creëren.

Bovendien dringt de Raad erop aan dat men in het kader van deze maatregel een bijzondere aandacht zou besteden aan het principe van de gelijkheid van kansen. Men moet nu eenmaal zorgen voor de complementariteit en de coördinatie van de voorziene maatregelen met de overige bestaande instrumenten, met name het Waarborgfonds, het Deelnemingsfonds en Brustart.

4. Partnership en opvolgingsmaatregelen

De Europese Structuurfondsen richten zich in hoofdzaak op het Partnership. Het Reglement van de Raad van 21 juni 1999 houdende de algemene voorschriften betreffende de Structuurfondsen voorziet hieromtrent dat « men om een duidelijke toegevoegde waarde te creëren, het partnership moet versterken » (considerans nr. 27). Bovendien benadrukt het dat « door de meest representatieve partners aan te duiden (...), de Lidstaat een ruime en efficiënte vereniging van alle geschikte instellingen tot stand brengt, overeenkomstig de nationale regels en praktijken » en dat « het partnership betrekking heeft op de voorbereiding, opvolging en evaluatie van de tussenkomsten » (artikel 8, § 1 en 2).

De Raad is van mening dat de dringende raadpleging, bijna zes maanden na de openbare oproep tot projecten en op basis van een document dat maar weinig informatie over de effectieve verwezenlijkingen van het Programma bevat, niet conform het voorschrift van het Europees Reglement is.

Het door het Brussels Gewest opgemaakte 'Document Unique de Programmation' voorziet geen duidelijke procedure voor de opvolging en begeleiding van het Programma. Bovendien bevat het geen informatie omtrent de samenstelling van het Opvolgingscomité. De Raad is van oordeel dat men, in toepassing van het Reglement betreffende de Europese Structuurfondsen, in een ruime vertegenwoordiging van de sociale gesprekspartners in dit Comité moet voorzien.

Ten slotte dient men de selectie van de gefinancierde projecten aan de taken van het Opvolgingscomité toe te voegen.

*
* *